

Vreemdelingencirculaire - Herschreven deel A van hoofdstuk B4Vc

Vreemdelingencirculaire

Aan:

- *de Korpschefs Politieregio's*
- *de Staf van de Koninklijke Marechaussee*

i.a.a:

- *de Procureurs-Generaal*

Onderdeel: Uitvoeringsbeleid

Datum: 23 juni 1998

Ons kenmerk: 692500/98/IND

Code: TBV 1998/16

Geldig vanaf: 1 juli 1998 tot 1 juli 2000

SnelzoekenInfo

Snelzoeken

U kunt dit veld gebruiken om te zoeken op

–een vrije zoekterm voor het zoeken op tekst (bijvoorbeeld "milieu")

–een betekenisvolle zoekterm voor het

zoeken naar specifieke publicaties (bijvoorbeeld dossiernummer '32123' of 'trb 2009 16').

U kunt termen combineren door EN te zetten tussen de termen (blg 32123 EN milieu).

U kunt zoeken op letterlijke tekst door " om de term te zetten.

('appellabele toezeggingen').

Voor meer mogelijkheden en uitleg verwijzen wij u naar de help-pagina's van Officiële bekendmakingen op overheid.nl

Onderwerp: Herschreven deel A van hoofdstuk B4 Vc

1 Inleiding

Onderhavig TBV vervangt de huidige tekst van deel A, te weten de de paragrafen

1 tot en met 8, van hoofdstuk B4 van de Vreemdelingencirculaire 1994. Deze tekst zal zo spoedig mogelijk worden opgenomen in de Vreemdelingencirculaire.

Dit TBV heeft betrekking op onderdanen van de staten die partij zijn bij het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap (EG-Verdrag) en het Verdrag van Maastricht (EU) of de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte (EER) en hun familie- en gezinsleden, die al dan niet zelf de EU/EER-nationaliteit bezitten.

In deze eerste paragraaf worden de begrippen uiteengezet en worden de definities gegeven.

De tweede paragraaf is het algemene deel, waarin voorwaarden worden genoemd die voor alle categorieën van dit hoofdstuk gelden.

In de derde paragraaf worden de specifieke regelingen met betrekking tot de economisch actieven nader uitgewerkt en in de vierde paragraaf komen de regelingen voor de economisch niet-actieven aan de orde.

De vijfde paragraaf heeft betrekking op de familie- en gezinsleden die een afgeleid verblijfsrecht kunnen verkrijgen.

Verder zijn in de zesde paragraaf enkele afwijkende bepalingen voor onderdanen van België en Luxemburg opgenomen, voor zover deze voortvloeien uit het Verdrag tot instelling van de Benelux Economische Unie.

Tot slot worden de regelingen met betrekking tot het weigeren van (voortgezet) verblijf en uitzetting uiteengezet in de zevende paragraaf.

De bevoegdheidsverdeling tussen de Minister van Justitie en de korpsschef van de gemeente, waar de betrokkene verblijft, wordt per onderdeel vermeld.

1.1 Partijen bij het EG-verdrag en het Verdrag van Maastricht

Partij bij het EG-verdrag en het Verdrag van Maastricht zijn, behalve Nederland vanaf het begin in 1957: België, Duitsland, Frankrijk*, Italië en Luxemburg. Op 1 januari 1973 zijn toegetreden Denemarken*, Ierland en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland*. Griekenland is op 1 januari 1981 toegetreden, op 1 januari 1986 gevolgd door Portugal en Spanje. Als laatste zijn per 1 januari 1995 toegetreden de landen Finland, Oostenrijk en Zweden. Deze laatste landen waren voorheen lid van de EER.

*Het toepassingsgebied betreft de in Europa gelegen grondgebieden van de Lid-Staten:

- voor wat Denemarken betreft met uitzondering van de Faer`er; de Deense onderdanen die daar woonachtig zijn, worden niet als onderdanen van een Lid-Staat beschouwd;

- voor wat Frankrijk betreft met uitbreiding tot de zogeheten Franse overzeese departementen Martinique, Guadeloupe, Frans Guyana en La Réunion, in zoverre onder meer dat Franse ingezetenen van die departementen op grond van desbetreffende beschikkingen van de Raad van de EG kunnen deelnemen aan het vrij verkeer van personen en diensten;

- voor wat het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland betreft zijn de communautaire bepalingen betreffende het vrije verkeer van personen en van diensten niet van toepassing op de onderdanen van de Kanaaleilanden en van het eiland Man; voor het vrij verkeer van personen en diensten wordt met een Brits onderdaan ('British citizen') gelijkgesteld een 'British subject' met aantekening in het paspoort: 'holder has the right of abode in the United Kingdom' of 'holder is defined as a United Kingdom national for community purposes'.

1.2 Partijen bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte

Partijen bij de EER-Overeenkomst zijn sedert 2 mei 1992, behalve de onder 1.1 genoemde partijen: IJsland, Noorwegen en Liechtenstein.

1.3 Definitie gemeenschapsonderdanen

In het op 1 juli 1998 gewijzigde artikel 1a van de Vreemdelingenwet wordt een definitie gegeven van het begrip 'gemeenschapsonderdanen'. Onder het begrip gemeenschapsonderdanen wordt het volgende verstaan:

1) onderdanen van de Lid-Staten van de Europese Unie, die op grond van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap (EG-Verdrag) een verblijfsrecht in Nederland bezitten, alsmede hun gezinsleden, die de nationaliteit van een derde staat bezitten en die uit hoofde van een ter toepassing van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap genomen besluit gerechtigd zijn een Lid-Staat binnen te komen en er te verblijven; en

2) onderdanen van een staat die partij is bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte van 2 mei 1992, die terzake van binnenkomst en verblijf in een Lid-Staat rechten genieten die gelijk zijn aan die van burgers van de Lid-Staten van de Unie, alsmede hun gezinsleden, die de nationaliteit van een derde staat bezitten en die krachtens bovengenoemde Overeenkomst gerechtigd zijn een Lid-Staat binnen te komen en er te verblijven.

1.4 Terminologie

In dit hoofdstuk zullen de termen 'EU/EER-onderdaan' en 'gemeenschapsonderdaan' gebruikt worden.

'EU/EER-onderdaan' is de brede term die wordt gebruikt voor iedere onderdaan van een Lid-Staat van de EU of de EER. Het gezinslid, dat zelf geen onderdaan is van de EU of EER, valt niet onder deze term. Voorzover een regel ook betrekking heeft op het gezinslid van een EU/EER-onderdaan, wordt dit expliciet vermeld.

De EU/EER-onderdaan en zijn gezinsleden - al dan niet zelf EU/EER-onderdaan - die op grond van de bepalingen van het EG-Verdrag in Nederland verblijven, worden verder aangeduid met de term 'gemeenschapsonderdaan'. De gemeenschapsonderdaan heeft van rechtswege een verblijfsrecht in de zin van artikel 10 lid 1 onder c Vw.

1.5 Aard van het verblijf van een gemeenschapsonderdaan

Uitgangspunt is dat het restrictieve toelatingsbeleid dat in Nederland gevoerd wordt, niet van toepassing is op gemeenschapsonderdanen.

Vanaf 1 juli 1998 is het gemeenschapsonderdanen toegestaan om op grond van artikel 10, lid 1, onder c Vw voor onbepaalde tijd in Nederland te verblijven, tenzij zij verblijf houden in strijd met een beperking op grond van een regeling vastgesteld krachtens het EG-Verdrag, dan wel de toelating is geweigerd op grond van een actuele bedreiging voor de openbare orde, nationale veiligheid of de volksgezondheid.

Gemeenschapsonderdanen ontleen hun aanspraak op verblijf rechtstreeks aan het EG-Verdrag en de daaruit voortvloeiende Richtlijnen en Verordeningen (opgenomen in Bijlage C14 Vc). Het verblijfsrecht van een gemeenschapsonderdaan ontstaat en vervalt van rechtswege. De afgifte van een verblijfsdocument aan een gemeenschapsonderdaan heeft daarom een louter declaratoire werking, oftewel de verblijfskaart is slechts een bevestiging van de status die van rechtswege is verkregen.

Voor de EU/EER-onderdaan en zijn gezinsleden, die geen verblijfsrecht aan de bepalingen van het EG-Verdrag kunnen ontleen, gelden onverkort de overige bepalingen van de Vreemdelingenwet en het (restrictieve) toelatingsbeleid. Hier kan bijvoorbeeld worden gedacht aan de EU/EER-onderdaan die toelating tot Nederland beoogt in het kader van gezinsvorming of -hereniging bij een Nederlands onderdaan (B1 Vc).

2 Algemeen

Dit onderdeel heeft met name betrekking op Richtlijn 64/221/EEG (C14/1 Vc) en de artikelen 91 en 92 Vb.

2.1 MVV-plicht

EU/EER-onderdanen en gemeenschapsonderdanen zijn vrijgesteld van de MVV-plicht. Dit houdt in dat EU/EER-onderdanen en gemeenschapsonderdanen een aanvraag om een document of schriftelijke verklaring, waaruit het rechtmatig verblijf blijkt, kunnen indienen, zonder dat zij bij binnenkomst over een geldige MVV dienen te beschikken. Voor gemeenschapsonderdanen, die niet EU/EER-

onderdaan zijn en afkomstig zijn uit een visumplichtig derde land (niet afkomstig uit een land genoemd in Bijlage 3a VV), houdt dit in dat zij op basis van een visum voor kort verblijf Nederland kunnen inreizen, teneinde alhier de gemeenschapsrechten uit te oefenen. Ook als zij zonder visum of MVV Nederland inreizen, heeft dit geen gevolgen voor hun van rechtswege verkregen verblijfsstatus op grond van artikel 10 lid 1 onder c Vw.

2.2 Toegang en verdere toegang tot Nederland

EU/EER-onderdanen, die niet in bezit zijn van een geldig document voor grensoverschrijding, kan de toegang tot Nederland worden geweigerd (art. 6 lid 1 Vw).

De ambtenaren belast met de grensbewaking of met het toezicht op vreemdelingen zijn hiertoe bevoegd.

EU/EER-onderdanen, die wel in het bezit zijn van een document voor grensoverschrijding, kan de toegang of de verdere toegang tot Nederland slechts worden geweigerd (art. 91 Vb), indien zij:

1. een actuele bedreiging van de openbare orde of de nationale veiligheid vormen;
2. lijden aan een besmettelijke ziekte of gebrek als bedoeld in de bijlage van het Vb (geldt niet voor onderdanen van België en Luxemburg);
3. ten laste komen van de Staat of van andere openbare lichamen (beroep op de openbare kas).

Weigering van de toegang of de verdere toegang van een EU/EER-onderdaan op één van bovengenoemde gronden geschiedt schriftelijk met gebruikmaking van formulier D40. De Minister van Justitie dient hiertoe een bijzondere aanwijzing te geven (art. 92 Vb).

2.3 Meldplicht bij de korpschef

Op grond van de artt. 35 en 36 VV zijn EU/EER-onderdanen ontheven van de verplichting om zich binnen drie dagen na binnenkomst in Nederland in persoon aan te melden bij de korpschef van de gemeente waar zij verblijven. Het niet melden (van het verblijf) heeft geen verblijfsrechtelijke

consequenties. Wel zij opgemerkt dat het niet melden van het verblijf bij de korpschef, met alle gevolgen van dien, voorzover het niet-vreemdelingrechtelijke aspecten betreft (bv. problemen met het verkrijgen van een sociaal-fiscaal nummer of inschrijving bij de Gemeentelijke Basisadministratie), voor risico is van de EU/EER-onderdaan.

2.4 Geldig identiteitsbewijs of geldig paspoort

Om rechten te kunnen ontlene aan het EG-Verdrag dienen EU/EER-onderdanen een geldige identiteitskaart of een geldig paspoort te overleggen (conform Bijlage 3a VV). Dit document dient overeenkomstig de wetgeving in de Lid-Staat, waarvan zij onderdaan zijn, te zijn verstrekt. Op het document dient de nationaliteit van de onderdaan van de Lid-Staat te zijn vermeld. Het enkele verlopen van dit identiteitsbewijs gedurende het rechtmatig verblijf in Nederland leidt niet tot verblijfsbeëindiging.

De vreemdeling, die reeds in Nederland verblijft en beweert rechten te ontlene aan het EG-Verdrag, maar geen geldige identiteitskaart of een geldig paspoort heeft overgelegd, wordt alsnog in de gelegenheid gesteld om dit document te overleggen. Hiervoor dient een redelijke termijn te worden gegeven van twee weken.

Indien de vreemdeling hieraan geen gevolg geeft, is niet vastgesteld dat hij gemeenschapsonderdaan is in de zin van artikel 1b, lid 1 Vw. Hij verblijft daarmee niet rechtmatig in Nederland. Op grond hiervan kan de korpschef van de politieregio waar deze vreemdeling zijn woon- of verblijfplaats heeft een last tot uitzetting geven (A6/3.4.a Vc).

2.5 Rechtmatig verblijf

Gemeenschapsonderdanen genieten rechtmatig verblijf in de zin van art. 1b Vw, tenzij zij verblijf houden in strijd met een beperking op grond van een regeling vastgesteld krachtens het EG-Verdrag. Voor andere EU/EER-onderdanen en hun gezinsleden zijn de overige bepalingen van artikel 1 b Vw voor de vaststelling van het rechtmatig verblijf van toepassing.

2.6 Bewijs van rechtmatig verblijf

Om in aanmerking te komen voor bepaalde voorzieningen of verstrekkingen (zoals inschrijving in de Gemeentelijke Basisadministratie, het verkrijgen van een aanvullende uitkering op grond van de Algemene Bijstandswet) dienen EU/EER-onderdanen en hun gezinsleden in het bezit te zijn van een document of schriftelijke verklaring (sticker voor verblijfsaantekeningen), waaruit het rechtmatig verblijf blijkt. Op grond van art. 8a Vw wordt zo'n document of schriftelijke verklaring afgegeven. De korpschef is bevoegd tot afgifte van dit document of deze schriftelijke verklaring.

Aan gemeenschapsonderdanen, die op grond van het EG-Verdrag in Nederland, verblijven kunnen de volgende bescheiden worden afgegeven:

1. de sticker voor verblijfsaantekeningen voor gemeenschapsonderdanen die in het paspoort of op een inlegvel kan worden afgegeven. Hieraan zijn geen legeskosten verbonden;
2. het vreemdelingendocument D (D80: doc D Vc), dat in beginsel vanaf de datum aanvraag wordt afgegeven voor een periode van meer dan drie maanden, maar minder dan een jaar. Voor de afgifte van dit document is een legesbedrag van f35,- verschuldigd;
3. het vreemdelingendocument E (D80: doc E Vc), dat in beginsel vanaf de datum aanvraag wordt afgegeven voor een periode van vijf jaren. Voor de afgifte van dit document is een legesbedrag van f 35,- verschuldigd;
4. een vergunning tot vestiging (D80: doc A Vc of D80: doc E Vc met de aantekening dat de houder tevens houder is van een vergunning tot vestiging), die in beginsel vanaf de datum aanvraag wordt afgegeven voor onbepaalde duur. Het document dient na vijf jaren verlengd te worden. Voor de afgifte van dit document is een legesbedrag van f500,- verschuldigd.

Het is in het belang van EU/EER-onderdanen en hun gezinsleden, dat de korpschef dit document of deze verklaring zo spoedig mogelijk afgeeft.

2.6.1 Leges

Indien de gemeenschapsonderdaan niet voldoet aan de

legesverplichting, wordt de aanvraag om het verkrijgen van het bewijs van rechtmatig verblijf buiten behandeling gesteld. Dit heeft geen gevolgen voor het verblijfsrecht op grond van artikel 10 lid 1 onder c Vw, omdat dit van rechtswege is ontstaan en vervalft. Voor de gevolgen van het verblijf hier te lande zonder in het bezit te zijn van een bewijs van rechtmatig verblijf wordt verwezen naar 2.3 van deze paragraaf.

Indien opnieuw een aanvraag om een document wordt ingediend, zullen alsdan opnieuw leges worden geheven.

2.6.2 Onderbrekingen in het verblijf

Onderbrekingen van het verblijf van niet meer dan zes opeenvolgende maanden en afwezigheid wegens het vervullen van militaire dienstplicht hebben geen invloed op het verblijfsrecht en op de geldigheid van het verblijfsdocument.

Indien er sprake is van een onderbreking van langer dan zes maanden (niet wegens vervullen militaire dienstplicht), vervalft het verblijfsrecht van rechtswege. Indien mogelijk - de persoon verblijft dan immers in het buitenland - kan het document worden ingenomen door de korpschef.

2.7 Vrije termijn voor EU/EER-onderdanen

Voor EU/EER-onderdanen, die met een geldig document voor grensoverschrijding voor kort verblijf naar Nederland komen, geldt een vrije termijn van drie maanden. Deze vrije termijn is geregeld in artikel 8 Vw en nader uitgewerkt in art. 47 Vb. Deze EU/EER-onderdanen hebben het recht hier te lande zonder verblijfsdocument te verblijven.

Het verblijfsrecht gaat echter verloren als de werkzoekende EU/EER-onderdaan:

1. een actuele bedreiging van de openbare orde of de nationale veiligheid vormt;
2. lijdt aan een besmettelijke ziekte of gebrek als bedoeld in de bijlage van het Vb (geldt niet voor onderdanen van België en Luxemburg);
3. ten laste komt van de Staat of van andere openbare

lichamen (art. 46 lid 1 onder d Vb).

De last tot uitzetting kan in dat geval worden gegeven door de korpschef van de politieregio waar de EU/EER-onderdaan zijn woon- of verblijfplaats of zijn toeristisch verblijf heeft (A6/3.4.a Vc).

2.8 Vergunning tot vestiging

Op grond van het gestelde in A4/7.6.1 Vc dient de korpschef de gemeenschapsonderdaan bij de eerste verlenging van het E-document (D80: doc E Vc) na vijf jaren ambtshalve mededeling te doen van de mogelijkheid een aanvraag om een vergunning tot vestiging in te dienen. Indien de EU/EER-onderdaan op een eerder moment kan aantonen dat hij reeds vijf jaren een verblijfsrecht heeft op grond van artikel 10 lid 1 onder c Vw, zonder dat hij in bezit was van een verblijfsdocument, kan hij ook in aanmerking komen voor een vergunning tot vestiging.

Voor het in behandeling nemen van een aanvraag om een vergunning tot vestiging dient een legesbedrag van f 500,- te worden betaald (art. 29a onder c VV).

Indien wordt voldaan aan de voorwaarden als genoemd in A4/7 Vc, wordt de gemeenschapsonderdaan bij de verlening van een vergunning tot vestiging in het bezit gelaten van een E-document. In plaats van afgifte van een document van het in bijlage 5 a VV voorgeschreven model, wordt op het verstrekte E-document de volgende aantekening geplaatst: 'Houder is tevens houder van een vergunning tot vestiging'.

De gemeenschapsonderdaan ontvangt - mede vanuit praktisch oogpunt voor de gemeenschapsonderdaan - slechts één document, waarop beide verblijfsstatussen staan aangetekend. Indien het verblijfsrecht op grond van artikel 10 lid 1 onder c Vw van rechtwege verloren gaat, kan na inname het verleende verblijfsdocument alsnog (in dat geval kosteloos) een document van het in bijlage 5 a VV voorgeschreven model worden afgegeven.

Ten aanzien van de gronden tot weigering van een vergunning tot vestiging gelden voor bovengenoemde vreemdelingen - uitgezonderd Belgen en Luxemburgers - de voor vreemdelingen in het algemeen terzake geldende

bepalingen van art. 13 Vw (A4/7.7 Vc).

Een gemeenschapsonderdaan is niet verplicht om een vergunning tot vestiging - een verblijfsrecht dat voortvloeit uit nationale wetgeving - aan te vragen. De Nederlandse regelgeving verbindt echter aan een vergunning tot vestiging onder bepaalde omstandigheden meer rechten en garanties dan het aan het Gemeenschapsrecht verleende verblijfsrecht, met name wanneer een gemeenschapsonderdaan op een gegeven moment in strijd met de beperkingen als genoemd in het EG-Verdrag en de Richtlijnen hier te lande verblijft (zoals openbare kas, openbare orde).

Het is de keuze van een gemeenschapsonderdaan of van dit nationaal recht gebruik gemaakt wordt, met betaling van de daarvoor vereiste legeskosten.

2.9 Wet arbeid vreemdelingen (Wav)

EU/EER-onderdaan mogen op grond van het EG-Verdrag vrij in Nederland werken. Daarom mag voor het laten werken van een EU/EER-onderdaan geen tewerkstellingsvergunning worden verlangd. De bepalingen in de Wav zijn evenmin van toepassing op gemeenschapsonderdanen, die zelf geen EU/EER-onderdaan zijn.

Op het af te geven bewijs van rechtmatig verblijf dient de aantekening: 'arbeid is vrij toegestaan. Een TWV is niet vereist' te worden geplaatst, zodat een werkgever zich daarvan gemakkelijk kan vergewissen. Dit is met name van belang voor gemeenschapsonderdanen, die geen EU/EER-onderdaan zijn. EU/EER-onderdanen kunnen immers aan de hand van hun paspoort of identiteitsbewijs aantonen, dat zij vrij toegang hebben tot de arbeidsmarkt.

2.10 Matrix

Om een vereenvoudigd inzicht te verkrijgen welk verblijfsdocument wordt afgegeven en welke situatie kan leiden tot verblijfsbeëindiging is een matrix bijgevoegd. Benadrukt wordt hierbij dat deze matrix niet als vervanging dient voor deze tekst, maar slechts als een aanvullend hulpmiddel mag worden gebruikt!

3 Economisch actieven

Dit onderdeel heeft met name betrekking op EG-Verordening 1612/68 (C14-2 Vc), Richtlijn 68/360/EEG (C14-3 Vc), Richtlijn 73/148/EEG (C14-6 Vc).

3.1 Verblijfs termijn voor werkzoekenden

Krachtens het gemeenschapsrecht hebben EU/EER-onderdanen het recht om gedurende een redelijke termijn in Nederland werk te zoeken. De hierbedoelde termijn is tot op heden niet nader omschreven in de EU-regelgeving. Uit jurisprudentie van het Hof van Justitie van de EG kan worden afgeleid dat de redelijke termijn ingevuld kan worden door het nationale recht.

Aan de werkzoekende EU/EER-onderdaan wordt een termijn van drie maanden gegeven. Hiertoe wordt door de korpchef van de gemeente waar de EU/EER-onderdaan verblijft een sticker voor verblijfsaantekeningen voor gemeenschapsonderdanen afgegeven.

De redelijke termijn om werk te zoeken wordt conform jurisprudentie van het Hof van Justitie van de EG verlengd, indien de werkzoekende EU/EER-onderdaan aannemelijk maakt, dat hij na afloop van de termijn nog steeds werkzoekend is en een reëel uitzicht heeft op werk.

Hoofregel is dat zolang er reëel uitzicht is op werk, de termijn steeds wordt verlengd.

Aan de EU/EER-onderdaan wordt dan opnieuw door de korpchef een sticker voor verblijfsaantekeningen voor gemeenschapsonderdanen afgegeven met een geldigheidsduur van drie maanden.

Het verblijfsrecht gaat echter verloren als de werkzoekende EU/EER-onderdaan:

1. een actuele bedreiging van de openbare orde of de nationale veiligheid vormt;
2. lijdt aan een besmettelijke ziekte of gebrek als bedoeld in de bijlage van het Vb (geldt niet voor onderdanen van België en Luxemburg);

3. ten laste komt van de Staat of van andere openbare lichamen (art. 46 lid 1 onder d Vb).

De last tot uitzetting kan in dat geval worden gegeven door de korpschef van de politieregio waar de EU/EER-onderdaan zijn woon- of verblijfplaats heeft (A6/3.4.a Vc).

Op het moment dat de EU/EER-onderdaan reële en daadwerkelijke arbeid verricht, valt hij onder de Richtlijnen voor economisch actieven. Indien de werkzoekende EU/EER-onderdaan zelfstandig - niet uit arbeid maar uit andere bronnen - over middelen van bestaan beschikt, dient de korpschef te onderzoeken of de EU/EER-onderdaan wellicht op grond van Één van de Richtlijnen voor economisch niet-actieven verblijfsrecht heeft. In beide gevallen houdt de EU/EER-onderdaan van rechtswege verblijf in Nederland op grond van artikel 10 lid 1 onder c Vw.

3.2 Reële en daadwerkelijke arbeid

Iedere EU/EER-onderdaan die reële en daadwerkelijke arbeid al dan niet in loondienst verricht, is verblijfsgerechtigd in de zin van artikel 10 lid 1 onder c Vw en wordt aangemerkt als gemeenschapsonderdaan. De duur en de aard van de werkzaamheden zijn bepalend voor het verblijfsdocument dat aan de gemeenschapsonderdaan wordt verstrekt.

Het begrip reële en daadwerkelijke arbeid moet volgens vaste jurisprudentie ruim uitgelegd worden. De omvang van de arbeid mag niet zo gering zijn dat het om louter marginale en bijkomstige werkzaamheden gaat. Uit verschillende arresten van het Hof van Justitie van de EG blijkt echter, dat dit niet inhoudt dat het om een full-time baan moet gaan, noch dat de inkomsten ten minste ter hoogte zijn van het minimumloon. Een gemeenschapsonderdaan, die werkzaamheden verricht die zijn aan te merken als reële en daadwerkelijke arbeid, kan bovendien naar de mening van het Hof een aanvullend beroep doen op de openbare kas. Het criterium 'reële en daadwerkelijke arbeid' wordt zowel op arbeid in loondienst als op arbeid als zelfstandige toegepast.

3.2.1 Kwantificeren van het begrip reële en daadwerkelijke arbeid

Uitgangspunt is dat zolang het merendeel van de inkomsten - hiermee wordt bedoeld meer dan 50% van de betreffende Abw-norm - wordt verkregen uit arbeid, het er niet toe doet of deze inkomsten verder worden aangevuld uit eigen bron of uit de openbare kas.

Indien de inkomsten uit arbeid voor het merendeel worden aangevuld met andere inkomsten (bijvoorbeeld voor 50% of meer uit de openbare kas) is er grond voor twijfel aan het serieus karakter van de economische activiteit en dus aan het reële en daadwerkelijke karakter van de arbeidsverrichting. In dat geval kan aansluiting worden gezocht bij een uitspraak van de Afdeling Rechtspraak van de Raad van State.

Aan de eis van reële en daadwerkelijke arbeid is in beginsel voldaan, indien ten minste 40% van de gebruikelijke volledige arbeidstijd wordt gewerkt. Wat de volledige arbeidstijd is, is afhankelijk van de in de betreffende branche gebruikelijke volledige arbeidstijd. Dit kan worden afgeleid van de arbeidsovereenkomst of uit de CAO of het kan worden nagevraagd bij de betreffende bedrijfsvereniging.

Tot slot zijn zowel de duur als de regelmaat van de werkzaamheden factoren die een rol spelen bij de beoordeling of er sprake is van reële en daadwerkelijke arbeid (hier kan worden gedacht aan bijvoorbeeld oproepcontracten).

3.3 Over te leggen stukken

3.3.1 Algemeen

Bij de behandeling van de aanvraag om een verblijfsdocument, waarvoor een legesbedrag verschuldigd is van

f 35,-, dienen in ieder geval de volgende bescheiden te worden overgelegd:

1. een document voor grensoverschrijding (conform bijlage 3a VV);
2. een ondertekende antecedentenverklaring; dit blijft achterwege indien de betrokken persoon de leeftijd van

achttien jaren nog niet heeft bereikt.

3.3.2 Werknemers

De werknemer dient een door de werkgever verstrekte verklaring van indienstneming of tewerkstelling over te leggen. Om vast te kunnen stellen of het reële en daadwerkelijke arbeid betreft, zal uit de verklaring moeten blijken voor hoelang de werknemer te werk zal worden gesteld, wat de hoogte van de inkomsten zullen zijn en voor hoeveel uren per week de werknemer arbeid zal verrichten.

3.3.2.1 Minderjarigen

Minderjarigen die de leeftijd van achttien jaar nog niet hebben bereikt, dienen een verklaring van de ouders of verzorgers te overleggen. Uit deze verklaring moet blijken dat zij instemmen met de tewerkstelling van de minderjarige in Nederland. Het verrichten van arbeid is eerst toegestaan vanaf het dertiende levensjaar in overeenstemming met de Arbowetgeving.

3.3.3 Zelfstandigen

Zelfstandigen dienen aan te tonen dat zij voor het verrichten van werkzaamheden anders dan in loondienst naar Nederland zijn gekomen, bijvoorbeeld aan de hand van een inschrijving in het handelsregister van de Kamer van Koophandel. Zij moeten eveneens aantonen, dat er sprake is van reële en daadwerkelijke arbeid. Dit kan bijvoorbeeld aan de hand van een balans, een winst- en verliesrekening en maandelijkse opgaven van bedrijfsresultaten en als dit nog niet aanwezig is aan de hand van een verklaring of prognose, opgesteld door een accountant of een financieel adviseur.

3.3.4 Dienstenverleners en -ontvangers

Onder dienstenverleners en -ontvangers (Richtlijn 73/148/EEG art. 4) worden verstaan zij die in Nederland (in het algemeen voor bepaalde duur) diensten verlenen of ontvangen en daartoe, in tegenstelling tot werknemers en zelfstandigen, hun hoofdverblijf behouden in een andere lidstaat. Er kan bijvoorbeeld worden gedacht aan de technicus die een machine komt installeren, een advocaat die desgevraagd een advies komt uitbrengen of een

gemeenschapsonderdaan die in Nederland een advocaat of specialist komt consulteren.

Dienstenverleners en -ontvangers dienen aan te tonen dat zij voor het verlenen of ontvangen van diensten naar Nederland zijn gekomen.

3.4 Aard en duur van de werkzaamheden

3.4.1 Werkzaamheden met een duur van drie maanden of minder

Gemeenschapsonderdanen die reële en daadwerkelijke arbeid verrichten met een verwachte duur van drie maanden of minder, verblijven in beginsel rechtmatig in Nederland in de zin van art. 10 lid 1 onder c Vw. Tot deze categorie behoren ook grensarbeiders (Richtlijn 68/360/EEG, art. 8), wier woonplaats zich op het grondgebied van een der lidstaten bevindt, waarheen zij in beginsel dagelijks of ten minste eenmaal per week terugkeren, maar die in Nederland te werk zijn gesteld. Ook dienstenverleners en -ontvangers die in Nederland voor minder dan drie maanden diensten verlenen of ontvangen vallen hieronder.

Aangezien de verwachte duur van de werkzaamheden de periode van drie maanden niet zal overschrijden, wordt aan deze gemeenschapsonderdanen geen verblijfsdocument afgegeven. Als bewijs van rechtmatig verblijf wordt de sticker voor verblijfsaantekeningen voor gemeenschapsonderdanen afgegeven. Het verblijf kan - zolang er steeds slechts minder dan drie maanden wordt gewerkt - onbeperkt verlengd worden, door iedere keer opnieuw een sticker af te geven. Zolang er sprake is van reële en daadwerkelijke arbeid, is een aanvullend beroep op de publieke middelen mogelijk. Dienstenverleners en -ontvangers zijn van dit aanvullend beroep op de publieke middelen - gelet op de aard van hun verblijfsdoel - uitgesloten.

3.4.2 Werkzaamheden langer dan drie maanden, maar korter dan Één jaar

Wanneer de verwachte duur van de werkzaamheden meer dan drie maanden, maar minder dan een jaar is, wordt aan de gemeenschapsonderdaan een verblijfsdocument (D80:

doc D Vc) afgegeven. De geldigheidsduur van het verblijfsdocument wordt beperkt tot de duur van de werkzaamheden. Zolang er sprake is van reële en daadwerkelijke arbeid, is een aanvullend beroep op de publieke middelen mogelijk.

3.4.3 Werkzaamheden Één jaar en langer

Indien de te verwachten duur van de werkzaamheden ten minste Één jaar bedraagt, wordt aan de gemeenschapsonderdaan een verblijfsdocument (D80: doc E Vc) afgegeven met een geldigheidsduur van vijf jaren.

Indien bij een arbeidsovereenkomst, die is aangegaan voor de periode van ten minste Één jaar, een proeftijd is bedongen, zal met het verstrekken van een verblijfsdocument worden gewacht, totdat de proeftijd is verstreken. In de tussentijd kan de sticker voor verblijfsaantekeningen voor gemeenschapsonderdanen worden afgegeven. Wanneer de proeftijd is verstreken zal - indien de arbeidsovereenkomst niet beëindigd is - alsnog het verblijfsdocument (D80: doc E Vc) worden afgegeven met een geldigheidsduur van vijf jaren.

3.4.4 Uitzendwerk en kortlopende contracten

Voor uitzendwerk en kortlopende contracten geldt dat de geldigheidsduur van het af te geven bewijs van rechtmatig verblijf afhankelijk is van de duur van de tewerkstelling.

Een gemeenschapsonderdaan, die al dan niet op basis van overeenkomsten met een bepaalde duur in Nederland reële en daadwerkelijke arbeid verricht, kan alsnog in bezit worden gesteld van een verblijfsdocument (D80: doc E Vc) met een geldigheidsduur van vijf jaren, indien:

- hij reeds gedurende de 12 voorafgaande maanden onafgebroken al dan niet op basis van overeenkomsten met een bepaalde duur gewerkt heeft. Het is aan de gemeenschapsonderdaan om aan te tonen dat hij daarmee reële en daadwerkelijke arbeid heeft verricht; en
- deze inkomsten uit arbeid voor nog minimaal zes maanden beschikbaar zijn.

Kortdurende tijdvakken van werkloosheid, die worden

veroorzaakt door het overstappen van de ene baan in de andere, worden niet tegengeworpen, zolang het totaal van deze tijdvakken van werkloosheid niet meer dan 8 weken in die 12 maanden bedragen.

3.4.5 Werkzaamheden buiten Nederlands grondgebied

Het Gemeenschapsrecht is slechts van toepassing op werkzaamheden die buiten Nederlands grondgebied worden verricht, indien er sprake is van een arbeidsverhouding die een voldoende nauwe aanknoping heeft met het Nederlands grondgebied.

Een dergelijke situatie kan zich voordoen bij werknemers in het internationale transport (bijvoorbeeld werknemers op zeeschepen en op schepen in de internationale binnenvaart en daarmee gelijkgestelde inrichtingen, baggermolens, zandzuigers).

De arbeidsverhouding van een werknemer in het internationale transport wordt verondersteld voldoende nauwe aanknoping met het Nederlands grondgebied te hebben indien voldaan is aan de volgende voorwaarden:

- de werknemer is in Nederland aangeworven; en
- werkzaamheden op een in Nederland geregistreerd vervoermiddel; en
- een dienstverband bij een in Nederland gevestigde werkgever; en
- de arbeidsverhouding wordt beheerst door Nederlands recht; en
- het Nederlandse sociale verzekeringsstelsel is van toepassing op de loonbetaling.

Deze voorwaarden gelden analoog voor werknemers op een mijnbouwinstallatie op het continentale plat, met dien verstande dat in plaats van een in Nederland geregistreerd vervoermiddel sprake moet zijn van een installatie op het Nederlands deel van het continentale plat.

Indien aan de bovengenoemde voorwaarden wordt voldaan en wordt voldaan aan de algemene voorwaarde dat ten

minste Één jaar reële en daadwerkelijke arbeid is verricht, is de gemeenschapsonderdaan verblijfsgerechtigd in de zin van artikel 10 lid 1 onder c en kan aan hem een verblijfsdocument (D80: doc E Vc) worden afgegeven met een geldigheidsduur van vijf jaren.

Na vijf jaren verblijf als gemeenschapsonderdaan - ook zonder dat hij in bezit is gesteld van een verblijfsdocument - kan hij in aanmerking komen voor een vergunning tot vestiging.

3.5 Recht op (voortgezet) verblijf bij onderbreking of beëindiging van de werkzaamheden

Bij onderbrekingen of beëindiging van de arbeid door de gemeenschapsonderdaan kan onder bepaalde voorwaarden het verblijfsrecht op grond van Richtlijn 68/360/EEG (C14-3 Vc) of Richtlijn 73/148/EEG (C14-6 Vc) worden behouden. Van belang hierbij is in hoeverre de gemeenschapsonderdaan een verwijt kan worden gemaakt van de onderbrekingen of beëindiging van de arbeid.

3.5.1 Tijdelijke arbeidsongeschiktheid

Het verblijfsrecht vervalt niet van rechtswege en het nog geldige verblijfsdocument kan niet worden ingenomen enkel op grond van het feit dat de gemeenschapsonderdaan wegens tijdelijke arbeidsongeschiktheid als gevolg van een ziekte of ongeval geen werkzaamheden meer uitoefent.

3.5.2 Vrijwillige werkloosheid

Van vrijwillige werkloosheid is in ieder geval sprake na afloop van de werkzaamheden voor bepaalde duur, zoals bij de beëindiging van een arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd het geval is.

Er kan ook gesproken worden van vrijwillige werkloosheid indien een werknemer verwijtbaar werkloos is geworden in de zin van artikel 24 van de Werkloosheidswet. Dit is het geval als hij:

1. zich zodanig verwijtbaar heeft gedragen dat hij redelijkerwijs heeft moeten begrijpen dat dit gedrag zijn ontslag ten gevolg zou kunnen hebben (bijvoorbeeld ontslag op staande voet);

2. ontslag heeft genomen, zonder dat aan de voortzetting van zijn dienstbetrekking voor hem zodanige bezwaren zijn verbonden dat deze voortzetting redelijkerwijs niet van hem zou kunnen worden gevergd.

Of een werknemer al dan niet verwijtbaar werkloos is geworden, dient naar behoren te worden geconstateerd door het Regionaal Bureau voor de Arbeidsvoorzieningsorganisatie, de Gemeentelijke Sociale Dienst of het uitvoeringsorgaan van de sociale verzekeringen. Indien geconstateerd wordt dat de gemeenschapsonderdanen niet door eigen toedoen werkloos is, is hij onvrijwillig werkloos.

Indien de gemeenschapsonderdaan vrijwillig werkloos wordt, vervalt zijn verblijfsrecht krachtens artikel 10 lid 1 onder c Vw van rechtswege. Het aan hem verstrekte verblijfsdocument dient in dat geval ingenomen worden. Wel heeft hij het recht om werk te zoeken (zie verder 3.6).

3.5.3 Onvrijwillige werkloosheid

Bij onvrijwillige werkloosheid behoudt de gemeenschapsonderdaan in beginsel het verblijfsrecht krachtens artikel 10 lid 1 onder c Vw. Dat de gemeenschapsonderdaan volledig ten laste komt van de openbare kas, doet hieraan niets af. De onvrijwillige werkloosheid zal eerst een rol spelen bij de eerste verlenging van de geldigheidsduur van het aan de gemeenschapsonderdaan verstrekte E-document.

3.5.3.1 Op het moment van verlenging minder dan twaalf opeenvolgende maanden onvrijwillig werkloos

In dat geval wordt de geldigheidsduur van het E-document met vijf jaren verlengd.

3.5.3.2 Op het moment van verlenging reeds twaalf opeenvolgende maanden of langer onvrijwillig werkloos

In dat geval wordt aan de gemeenschapsonderdaan een verblijfsdocument voor de duur van Één jaar verstrekt (D80: doc D Vc). Wanneer hij na dit jaar nog steeds werkloos is, vervalt zijn verblijfsrecht van rechtswege. Het aan hem verstrekte verblijfsdocument dient in dat geval ingenomen worden. Wel heeft hij het recht om werk te zoeken (zie

verder 3.6).

3.6 Recht op voortgezet verblijf voor economisch actieven

Er kan ook recht op voortgezet verblijf ontstaan, voor gemeenschapsonderdanen die hun hoofdverblijf in Nederland hebben, op grond van EG-Verordening 1251/70 (C14-4 Vc) of Richtlijn 75/34/EEG (C14-7 Vc). Deze regelingen hebben overigens geen betrekking op gemeenschapsonderdanen, die als dienstenverlener of -ontvanger verblijfsrecht hebben gehad.

3.6.1 Categorieën verblijfsgerechtigden op wie deze regelingen betrekking hebben

Het recht op voortgezet verblijf, nadat niet meer aan de voorwaarden wordt voldaan op grond waarvan het verblijfsrecht is ontstaan, is onder bepaalde voorwaarden voorbehouden aan de volgende categorieën:

1. gemeenschapsonderdanen die de pensioengerechtigde leeftijd bereiken;
2. gemeenschapsonderdanen die blijvend arbeidsongeschikt worden;
3. gemeenschapsonderdanen die wel hun werkzaamheden buiten Nederland, maar niet hun hoofdverblijf uit Nederland hebben verplaatst.

De algemene maatregelen met betrekking tot openbare orde, de nationale veiligheid en de volksgezondheid blijven op deze gemeenschapsonderdanen van toepassing.

3.6.1.1 Gemeenschapsonderdanen die de pensioengerechtigde leeftijd bereiken

De pensioensgerechtigde leeftijd ligt op grond van de Algemene Ouder-doms wet op 65 jaar. De gemeenschapsonderdaan, die op 65-jarige leeftijd zijn werkzaamheden staakt, heeft het recht om duurzaam verblijf te houden hier te lande, indien hij:

ten minste gedurende de twaalf voorafgaande maanden hier te lande werkzaamheden heeft verricht; en

- alhier meer dan drie jaar voortdurend heeft gewoond (onmiddellijk voorafgaand aan het bereiken van de leeftijd van 65 jaar).

Indien een gemeenschapsonderdaan voor zijn 65e levensjaar stopt met het verrichten van arbeid, kan hij in aanmerking komen voor verblijf op grond van Één van de Richtlijnen voor economisch niet-actieven.

3.6.1.2 Gemeenschapsonderdanen die blijvend arbeidsongeschikt worden

De gemeenschapsonderdaan, die blijvend arbeidsongeschikt wordt gedurende zijn werkzaamheden in Nederland, heeft het recht om duurzaam verblijf te houden hier te lande, indien hij ten minste twee jaar, onmiddellijk voorafgaande aan zijn arbeidsongeschiktheid voortdurend in Nederland heeft gewoond en een verblijfsrecht heeft gehad op grond van artikel 10 lid 1 onder c Vw.

Indien hij blijvend arbeidsongeschikt wordt door een arbeidsongeval of door een beroepsziekte, op grond waarvan hij in aanmerking komt voor een Ziektewetuitkering of een uitkering op grond van de Wet Arbeidsongeschiktheidsverzekering, is bovengenoemde termijn van twee jaar niet van belang.

3.6.1.3 Gemeenschapsonderdanen die wel hun werkzaamheden, maar niet hun hoofdverblijf buiten Nederland verplaatsen

De gemeenschapsonderdaan, die zijn werkzaamheden buiten Nederland verplaatst, maar zijn hoofdverblijf in Nederland behoudt, heeft het recht om duurzaam verblijf te houden hier te lande, indien hij:

- ten minste drie jaar, onmiddellijk voorafgaande aan de verplaatsing van zijn werkzaamheden, voortdurend in Nederland heeft gewerkt en gewoond; en

- in beginsel dagelijks of ten minste Éénmaal per week terugkeert naar Nederland.

3.6.1.4 Uitzondering

De bovengenoemde termijnen van wonen en tewerkstelling

als genoemd in 3.6.1.1 en 3.6.1.2 gelden niet, indien de echtgeno(o)t(e) of partner met wie een geregistreerd partnerschap is aangegaan van de gemeenschapsonderdaan:

- de Nederlandse nationaliteit bezit;
- de Nederlandse nationaliteit heeft verloren door het aangaan van het huwelijk met de gemeenschapsonderdaan.

3.6.1.5 Voortdurend in Nederland wonen

Het voortdurend wonen in Nederland dient te worden aangetoond aan de hand van historisch overzicht uit de Gemeentelijke Basisadministratie.

Perioden van afwezigheid, die in totaal drie maanden per jaar niet overschrijden of afwezigheid van langere tijd, vereist voor het vervullen van militaire dienstplicht, zijn niet van invloed op het voortdurend wonen.

3.6.1.6 Voortdurend in Nederland werken

De gemeenschapsonderdaan dient (aan de hand van de documenten genoemd in 3.2 van dit hoofdstuk) aan te tonen dat hij voortdurend reële en daadwerkelijke arbeid heeft verricht. Perioden van afwezigheid als gevolg van ziekte of ongeval (zie 3.5.1 van dit hoofdstuk) en van onvrijwillige werkloosheid (zie 3.5.3 van dit hoofdstuk) worden aangemerkt als perioden van tewerkstelling.

3.6.2 Bedenktijd

De gemeenschapsonderdaan, die verblijfsrecht ontleent aan de regelingen omtrent het voortgezet verblijf, beschikt over een termijn van twee jaar om dit recht uit te oefenen. Kortom, hij heeft een bedenktijd van twee jaar, die ingaat op het moment dat het recht op voortgezet verblijf ontstaat, waarin hij ook het Nederlandse grondgebied kan verlaten. Dit geldt niet voor de grensarbeiders.

3.6.2.1 Uitzondering

Een EU/EER-onderdaan, die in Nederland heeft verbleven op grond van het EG-Verdrag en vervolgens Nederland

heeft verlaten, kan opnieuw op grond van het EG-Verdrag hier te lande worden toegelaten, zonder dat hieraan een termijn is verbonden, indien hij:

- gedurende lange tijd voortdurend in Nederland heeft gewoond en arbeid heeft verricht; en
- zijn aanvraag om wedertoelating doet bij het bereiken van de pensioensgerechtigde leeftijd of in geval van blijvende arbeidsongeschiktheid.

De aanvraag om wedertoelating dient te worden voorgelegd aan de Minister van Justitie.

3.6.3 Verblijfsregeling

Aan gemeenschapsonderdanen, die aan deze regelingen recht op voortgezet verblijf ontlenen, wordt een verblijfsdocument (D80: doc E Vc) verstrekt met een geldigheidsduur van vijf jaren. De geldigheidsduur daarvan is zonder meer met gelijke perioden te verlengen.

3.7 Overige categorieën

Indien het verblijfsrecht van de EU/EER-onderdaan als economisch actieve van rechtswege is vervallen en hij niet in aanmerking komt voor voortgezet verblijf op grond van Één van bovengenoemde regelingen, dient te worden beoordeeld of de EU/EER-onderdaan verblijfsrecht kan ontlenen aan Één van de Richtlijnen met betrekking tot de economisch niet actieven. Het aan de EU/EER-onderdaan afgegeven verblijfsdocument heeft zijn geldigheid verloren en dient door de korpschef te worden ingenomen.

De korpschef dient de EU/EER-onderdaan in de gelegenheid te stellen om een nieuwe aanvraag in te dienen.

De EU/EER-onderdaan heeft bovendien alsnog het recht om gedurende een termijn van drie maanden opnieuw werk te zoeken (zie 3.1 voor de verblijfstermijn voor werkzoekenden) en voor dat doel wordt een sticker voor verblijfsaantekeningen voor gemeenschapsonderdanen afgegeven. Het recht om werk te zoeken vervalt, indien een beroep wordt gedaan op de openbare kas of wanneer diegene een actuele bedreiging vormt voor de openbare

orde of nationale veiligheid. In dat geval dient een last tot uitzetting te worden gegeven door de Minister van Justitie.

4 Economisch niet-actieven

Dit onderdeel heeft betrekking op Richtlijn 90/364/EEG (C14-8 Vc), Richtlijn 90/365/EEG (C14-9 Vc) en Richtlijn 93/96/EEG (C14-10 Vc). Deze richtlijnen voorzien in een verblijfsrecht onder voorwaarden voor respectievelijk economisch niet-actieven algemeen, gepensioneerden en studenten uit de betrokken Lid-Staten en voor hun voor gezinshereniging in aanmerking komende familieleden. Deze gemeenschapsonderdanen behouden het recht om arbeid, al dan niet in loondienst, te zoeken en te verrichten.

Uitgangspunt is dat degenen die verblijfsrecht genieten op grond van deze Richtlijnen geen onredelijke belasting mogen vormen voor de algemene middelen van het gastland.

4.1 Over te leggen stukken

Bij de behandeling van de aanvraag om een verblijfsdocument, waarvoor een legesbedrag verschuldigd is van f 35,-, dienen in ieder geval de volgende bescheiden te worden overgelegd:

1. een document voor grensoverschrijding (conform bijlage 3a VV);
2. een ziektekostenverzekering die alle risico's hier te lande dekt. Deze ziektekostenverzekering mag zowel in het land van herkomst als in Nederland zijn afgesloten. Dit is een voorwaarde voor alle categorieën economisch niet actieven;
3. een ondertekende antecedentenverklaring; dit blijft achterwege indien de betrokken persoon de leeftijd van achttien jaren nog niet heeft bereikt.

Voor de verschillende categorieën verblijfsgerechtigden gelden voorts nog specifieke voorwaarden.

4.2 Verblijfsrecht

4.2.1 Economisch niet actieven algemeen en gepensioneerden

EU/EER-onderdanen, die geen verblijfsrecht kunnen ontlenen aan andere bepalingen van het EU-recht, komen voor toelating als gemeenschapsonderdaan in aanmerking, indien en zolang zij zelfstandig over toereikende bestaansmiddelen beschikken om te voorkomen dat zij tijdens hun verblijf ten laste komen van de openbare kas.

4.2.1.1 Voldoende middelen van bestaan

Zij dienen aan te tonen dat zij zelfstandig en duurzaam beschikken over middelen van bestaan, die ten minste gelijk zijn aan het bestaansminimum in de zin van de Algemene Bijstandswet, dat wil zeggen ten minste het netto normbedrag voor de desbetreffende categorie (alleenstaande, echtparen/gezinnen). De bron waaruit deze middelen komen (erfenis, alimentatie, onroerend goed, arbeid buiten Nederland, een uitkering, pensioen, etc.) is niet van belang, mits de gemeenschapsonderdaan daadwerkelijk over de middelen of het recht op (periodieke) uitkering ervan beschikt. Een toezegging van een partner is hiertoe niet voldoende.

4.2.1.2 Verblijfsdocument

De geldigheidsduur van het verblijfsdocument (D80: doc E Vc) bedraagt in beginsel vijf jaren en wordt telkenmale met vijf jaren verlengd, indien en zolang aan de voorwaarden voor verblijf wordt voldaan. Op het document dient de volgende aantekening te worden geplaatst: 'Bij beroep op de publieke middelen vervalt het verblijfsrecht'.

4.2.2 Studenten

EU/EER-studenten, die geen verblijfsrecht kunnen ontlenen aan één van de andere bepalingen van het EU-recht, komen voor toelating als gemeenschapsonderdaan in aanmerking voor de duur van hun opleiding, indien en zolang zij zijn ingeschreven bij een erkende onderwijsinstelling of opleidingsinstituut of als hoofdbezigheid hier te lande een beroepsopleiding volgen.

4.2.2.1 Beroepsopleiding

Het begrip 'beroepsopleiding' moet hier ruim geïnterpreteerd worden. Een beroepsopleiding is iedere onderwijsvorm die opleidt voor een speciaal beroep, vak of

betrekking of die een bijzondere bekwaamheid verleent om een dergelijk beroep uit te oefenen, ongeacht de leeftijd en het opleidingsniveau van leerling of student, zelfs indien er in het studieprogramma algemene vakken zijn opgenomen (een universitaire studie valt ook onder dit begrip). Ook stage valt hieronder, wanneer er een lage stagevergoeding tegenover staat en er geen sprake is van reële en daadwerkelijke arbeid.

4.2.2.2 Voldoende middelen van bestaan

De student dient voorts aannemelijk te maken dat hij beschikt over toereikende bestaansmiddelen om te voorkomen dat hij tijdens zijn verblijf ten laste komt van de openbare kas. Aangezien hij dit niet hoeft aan te tonen, volstaat hier een ondertekende verklaring van ouders of verzorgers of van de student zelf.

4.2.2.3 Recht op Studiefinanciering

Studenten, die hun verblijfsrecht ontlene aan deze Richtlijn, hebben geen recht op een studiebeurs op grond van de Wet op de Studiefinanciering om in hun levensonderhoud te voorzien. Zij kunnen wel in aanmerking komen voor vergoeding van les- en collegegelden ingevolge de Wet op de Studiefinanciering.

4.2.2.4 Verblijfsdocument

De geldigheidsduur van het verblijfsdocument (D80: doc E Vc) is beperkt tot de duur van de opleiding, dan wel tot Één jaar indien de opleidingsduur langer is dan Één jaar, in welk geval de geldigheid van de verblijfskaart ieder jaar kan worden verlengd. Op het document dient de volgende aantekening te worden gemaakt: 'Bij beroep op de publieke middelen vervalt het verblijfsrecht'.

4.3 Beëindiging van het verblijfsrecht

4.3.1 Verblijfsrecht op grond van een andere Richtlijn

Indien de gemeenschapsonderdaan, die zijn verblijfsrecht ontleent aan Één van de in deze paragraaf genoemde Richtlijnen, reële en daadwerkelijke arbeid in Nederland gaat verrichten en dit zijn hoofdbezigheid wordt, wijzigt hij zijn verblijfsdoel en dient hij een ander verblijfsdocument

aan te vragen. Op het nieuwe document dient de aantekening: 'Bij beroep op de publieke middelen vervalt het verblijfsrecht' niet meer te worden vermeld.

4.3.2 (Aanvullend) Beroep op de openbare kas

Indien de gemeenschapsonderdaan een (aanvullend) beroep doet op de openbare kas, is zijn verblijfsrecht krachtens artikel 10 lid 1 onder c van rechtswege komen te vervallen. Het aan hem verstrekte verblijfsdocument dient in dat geval ingenomen worden. De korpschef dient de EU/EER-onderdaan in de gelegenheid te stellen om een nieuwe aanvraag in te dienen.

Wanneer de EU/EER-onderdaan hiervan geen gebruik maakt, dient een last tot uitzetting te worden gegeven door de Minister van Justitie.

4.3.3 Beëindiging van de studie

Indien een student niet meer is ingeschreven bij een erkende onderwijsinstelling of opleidingsinstituut geen beroepsopleiding meer volgt, is zijn verblijfsrecht krachtens artikel 10 lid 1 onder c komen te vervallen. Het aan hem verstrekte verblijfsdocument dient in dat geval ingenomen te worden. De korpschef dient hem in de gelegenheid te stellen om een nieuwe aanvraag in te dienen.

Wanneer de EU/EER-onderdaan hiervan geen gebruik maakt, heeft hij alsnog het recht om gedurende een termijn van drie maanden opnieuw werk te zoeken (zie 3.1 voor verblijfstermijn voor werkzoekenden) en aan hem wordt een sticker voor verblijfsaantekeningen voor gemeenschapsonderdanen afgegeven. Het recht om werk te zoeken vervalt, indien hij een beroep doet op de openbare kas of een actuele bedreiging vormt voor de openbare orde of nationale veiligheid. In dat geval dient een last tot uitzetting te worden gegeven door de Minister van Justitie.

5 Familie- en gezinsleden van gemeenschapsonderdanen

Het familie- of gezinslid van een EU/EER-onderdaan, die een verblijfsrecht heeft in de zin van artikel 10 lid 1 onder c Vw, wordt eveneens aangemerkt als

gemeenschapsonderdaan. Het is daarbij niet van belang of het familie- of gezinslid zelf EU/EER-onderdaan is. Het familie- of gezinslid heeft ook van rechtswege een verblijfsrecht in de zin van artikel 10 lid 1 onder c Vw.

Het algemene uitgangspunt is dat het verblijfsrecht van het familie- of gezinslid een afhankelijk recht is. Door dit afhankelijk karakter eindigt het verblijfsrecht van het familie- of gezinslid in beginsel op het moment dat degene van wie dit familielid afhankelijk is, niet langer is aan te merken als gemeenschapsonderdaan in de zin van artikel 10 lid 1 onder c Vw. Het verblijfsrecht vervalt eveneens indien het familie- of gezinslid verblijf houdt in strijd met een beperking op grond van een regeling vastgesteld krachtens het EG-Verdrag, dan wel de (voortgezette) toelating is geweigerd op grond van een actuele bedreiging van de openbare orde, nationale veiligheid of de volksgezondheid.

De juridische band tussen de gemeenschapsonderdaan en het familie- of gezinslid is bepalend voor het verblijfsrecht. Het bestaan van een feitelijke band is daarbij niet van belang. Bij twijfel omtrent het bestaan van de familierechtelijke relatie of omtrent de afhankelijke positie van het familielid, moet contact worden opgenomen met de Minister van Justitie.

5.1 Familie- en gezinsleden die voor toelating in aanmerking komen

5.1.1 De echtgenoot of echtgenote

Aan de echtgeno(o)t(e) van een gemeenschapsonderdaan kan hier te lande verblijf worden toegestaan indien er een naar Nederlands (internationaal privaatrecht) geldig huwelijk is gesloten:

1. voor een Nederlandse ambtenaar van de burgerlijke stand;
2. op een ambassade of consulaat van het land van herkomst van een van de echtgenoten;
3. volgens de wet in het land waar de huwelijksvoltrekking heeft plaatsgevonden.

Het bestaan van een geldig huwelijk moet met officiële

documenten worden aangetoond. Het is niet van belang of de echtgenoten (gaan) samenwonen.

5.1.2 De partner, indien er sprake is van geregistreerd partnerschap

Voor de toelating van de partner van een gemeenschapsonderdaan is het beleid als genoemd in B1/3 Vc van toepassing. Door het aangaan van een geregistreerd partnerschap, wordt de partner voor de Vreemdelingenwet gelijkgesteld aan een echtgeno(o)t(e). In dat geval is de partner van de gemeenschapsonderdaan voor Nederlands recht gelijkgesteld aan de huwelijkse partner en op grond van deze gelijkstelling verblijfsgerechtigd in de zin van artikel 10 lid 1 onder c Vw.

Het aan de partner verleende verblijfsdocument op grond van artikel 9 Vw kan in dat geval worden omgewisseld voor een verblijfsdocument, waaruit het verblijf op grond van artikel 10 lid 1 onder c Vw blijkt.

5.1.3 De kinderen beneden de leeftijd van 21 jaar

Bij een gemeenschapsonderdaan kunnen in het kader van gezinshereniging in aanmerking komen de al dan niet uit zijn huwelijk geboren kinderen (bijvoorbeeld voor-kinderen van Één van beide echtgenoten) beneden de leeftijd van 21 jaar. De juridische band tussen de gemeenschapsonderdaan en het kind dient met officiële documenten worden aangetoond. Dit kan bijvoorbeeld aan de hand van een geboorte-akte, een familieboekje of een voogdijverklaring.

Voor de toelating is het niet van belang of het kind feitelijk tot het gezin van de gemeenschapsonderdaan behoort of dat de gezinsband met de gemeenschapsonderdaan al in het buitenland bestond. Ook is niet doorslaggevend dat de gemeenschapsonderdaan niet (meer) in de kosten van opvoeding en verzorging van het kind voorziet. Slechts de juridische band is van doorslaggevend belang.

5.1.4 De bloedverwanten van gemeenschapsonderdanen in opgaande en neerdalende lijn, die te zijnen of te haren laste komen

Ook de bloedverwanten van de gemeenschapsonderdaan,

alsmede de bloedverwanten van de echtge- no(o)t(e), in opgaande en neerdalende lijn, die te zinnen of te haren laste zijn, kunnen in aanmerking komen voor verblijf in Nederland. Hieronder vallen bijvoorbeeld de kinderen van 21 jaar en ouder, de ouders, maar ook de (achter)kleinkinderen en (over)grootouders van de gemeenschapsonderdaan. Deze categorie heeft echter geen recht op toelating bij een student die zelf op grond van Richtlijn 93/96 verblijfsrecht heeft in Nederland.

Naast een officieel document, waaruit de familierechtelijke relatie blijkt, dient een document te worden overgelegd, dat is afgegeven door de bevoegde autoriteit van de Staat van oorsprong of van herkomst, waarin wordt verklaard dat zij ten laste zijn van de gemeenschapsonderdaan of dat zij in dat land bij hem inwonend zijn.

5.1.5 Huisvestingsvereiste

Op grond van het bepaalde in Verordening 1612/68/EEG (C14-2 Vc), kunnen de familie- en gezinsleden van werknemers in de zin van Richtlijn 68/360/EEG eerst als gemeenschapsonderdaan worden aangemerkt, indien degene bij wie verblijf wordt beoogd (dus degene van wie hun verblijfsrecht afhankelijk is) de beschikking heeft over een woning die in het gebied waar hij werkt, voor de Nederlandse werknemer als normaal wordt beschouwd. Aan deze voorwaarde kan geacht worden te zijn voldaan indien, naar het oordeel van de bevoegde gemeentelijke huisvestingsautoriteiten, wordt beschikt over een woonruimte welke ook voor Nederlandse gezinnen onder gelijke omstandigheden als aanvaardbaar wordt beschouwd.

Het is niet vereist dat de hier bedoelde familieleden permanent met de verblijfsgerechtigde in de zin van Richtlijn 68/360/EEG samenwonen, mits de andere woonruimte aan dezelfde eisen voldoet, de juridische familieband niet is verbroken en aan de overige vereisten is voldaan.

5.2 Het verblijfsrecht van het familie- of gezinslid

5.2.1 Familie- of gezinsleden die zelf EU/EER-onderdaan zijn

Het familie- of gezinslid, dat zelf EU/EER-onderdaan is,

wordt in bezit gesteld van een document dat dezelfde rechten verschaft, als het document dat is afgegeven aan de gemeenschapsonderdaan van wie het verblijfsrecht afhankelijk is. Hierop worden dezelfde aantekeningen geplaatst. Voor de behandeling van de aanvraag om dit document is een legesbedrag van f 35,- verschuldigd.

De geldigheidsduur van het te verlenen verblijfsdocument komt overeen met die betreffende de geldigheidsduur van het verblijfsdocument, verleend aan de gemeenschapsonderdaan van wie het verblijfsrecht van het familie- of gezinslid afhankelijk is.

5.2.2 Familie- of gezinsleden die zelf niet EU/EER-onderdaan zijn

Het familie- of gezinslid, dat niet zelf EU/EER-onderdaan is, wordt in bezit gesteld van een verblijfsdocument (D80: doc D Vc) met een zelfde geldigheidsduur als het document dat is afgegeven aan de gemeenschapsonderdaan van wie het verblijfsrecht afhankelijk is. Hierop worden dezelfde aantekeningen geplaatst.

Op het verblijfsdocument wordt daarnaast de volgende aantekening geplaatst: 'arbeid is vrij toegestaan. Een TWV is niet vereist'. Dit houdt in dat het familie- of gezinslid, ongeacht de nationaliteit, het recht heeft om arbeid, al dan niet in loondienst, te verrichten.

Voor de behandeling van de aanvraag om dit document is een legesbedrag van f 35,- verschuldigd.

5.3 Familie- of gezinsleden van Nederlanders

5.3.1 Discriminatie eigen onderdanen

Het Hof van Justitie van de EG heeft aanvaard dat Nederlanders, die nooit gebruik hebben gemaakt van het recht van vrij verkeer binnen de EU/EER, op het gebied van gezinsherenigingsbeleid in eigen land mogen worden achtergesteld bij gemeenschapsonderdanen in Nederland.

De verdragsbepalingen betreffende het vrije verkeer van werknemers en de uitvoeringsregeling hiervan kunnen volgens het Hof niet worden toegepast op situaties die geen enkel aanknopingspunt hebben met Één van de situaties

waarvoor het gemeenschapsrecht is geschreven.

Nederlanders zijn weliswaar EU/EER-onderdanen, maar zij zijn in beginsel geen gemeenschapsonderdaan als hierbedoeld.

Nederlanders kunnen daarom in het algemeen geen beroep doen op het gemeenschapsrecht voor toelating van familie- of gezinsleden. Voor de toelating van familie- of gezinsleden van Nederlanders is daarom, behoudens enkele uitzonderingen, het restrictieve toelatingsbeleid als genoemd in B1 Vc onverkort van toepassing.

5.3.2 Nederlanders die gemeenschapsonderdaan zijn in hierbedoelde zin en rechten kunnen ontleenen aan het gemeenschapsrecht

5.3.2.1 Nederlanders, die buiten Nederland gebruik hebben gemaakt van het recht van vrij verkeer binnen de EU/EER

Uit jurisprudentie van het Hof van Justitie van de EG kan worden afgeleid dat een Lid-staat toelating moet verlenen aan het familie- of gezinslid - ongeacht diens nationaliteit - van een eigen onderdaan die met dit familie- of gezinslid in een andere Lid-staat op grond van het EG-Verdrag heeft verbleven en die zich daarna weer vestigt in eigen land. Voorwaarde is wel dat de eigen onderdaan verblijf in eigen land houdt conform het EG-Verdrag.

Dit betekent dat een Nederlander bij terugkeer in Nederland als gemeenschapsonderdaan kan worden beschouwd, wanneer hij alhier reële en daadwerkelijke arbeid verricht of als economisch niet-actieve in de zin van het EG-Verdrag kan worden aangemerkt. Voor de toelating van de familie- of gezinsleden die in de andere Lid-staat bij hem verbleven op grond van het EG-Verdrag geldt dan het gemeenschapsrecht in plaats van het restrictieve toelatingsbeleid als genoemd in B1 Vc. Aan deze familie- of gezinsleden worden minstens dezelfde rechten toegekend als die zij krachtens het gemeenschapsrecht zouden hebben in een andere Lid-staat. Deze familie- of gezinsleden worden aangemerkt als gemeenschapsonderdaan in de zin van artikel 10 lid 1 onder c Vw.

Over de reikwijdte van het behoud van rechten krachtens

het gemeenschapsrecht van de eigen onderdaan na terugkeer in het eigen land, heeft het Hof bepaald dat deze strekt zolang er een directe relatie bestaat tussen het gezinsleven en het vrij verkeer van werknemers. Het gaat dus om rechten krachtens het gemeenschapsrecht, waaraan reeds uitvoering is gegeven. Voor de toelating van familie- of gezinsleden van de eigen onderdaan, die niet in de andere Lid-staat bij hem hebben verbleven op grond van het EG-Verdrag, is daarom het restrictieve toelatingsbeleid als genoemd in B1 Vc onverkort van toepassing.

Het recht gaat verloren, indien de Nederlander niet meer voldoet aan de beperkingen van het EG-Verdrag.

5.3.2.2 Gemeenschapsonderdanen die genaturaliseerd zijn tot Nederlander

Volgens het Hof van Justitie EG kan verwerving van de nationaliteit van het verblijfslid, vooral als die verwerving het verlies van de oorspronkelijke nationaliteit tot gevolg heeft, niet tot verlies van op grond van het vrij verkeer van werknemers verkregen rechten leiden. Naturalisatie leidt niet tot verlies van de rechten die de gemeenschapsonderdaan op dat moment aan het gemeenschapsrecht kon ontleen.

Voor gemeenschapsonderdanen die tot Nederlander naturaliseren geldt, dat, zolang zij rechten kunnen ontleen aan het EG-Verdrag, het gemeenschapsrecht van toepassing blijft, ongeacht of zij hun oude nationaliteit hebben verloren of behouden. Voor de toelating van de familie- of gezinsleden die in de andere Lid-staat bij hem verbleven op grond van het EG-Verdrag geldt dan het gemeenschapsrecht in plaats van het restrictieve toelatingsbeleid als genoemd in B1 Vc. Aan deze familie- of gezinsleden worden minstens dezelfde rechten toegekend als die zij krachtens het gemeenschapsrecht zouden hebben in een andere Lid-staat. Deze familie- of gezinsleden worden aangemerkt als gemeenschapsonderdaan in de zin van artikel 10 lid 1 onder c Vw.

Het recht gaat verloren, indien de Nederlander niet meer voldoet aan de beperkingen van het EG-Verdrag.

5.4 Het recht op voortgezet verblijf van het familie- of gezinslid

In dit onderdeel wordt nader ingegaan op het recht op voortgezet verblijf van familie- en gezinsleden van EU/EER-onderdanen.

5.4.1 Familierelatie of gezinsband blijft bestaan

Zolang de familierelatie of de gezinsband met de hoofdpersoon in stand blijft en de hoofdpersoon recht heeft op voortgezet verblijf, heeft het familie- of gezinslid eveneens recht op voortgezet verblijf, gelijk aan dat van de hoofdpersoon.

5.4.2 Afhankelijk verblijfsrecht vervalt van rechtswege

Wanneer de familierelatie of de gezinsband met de hoofdpersoon, van wie het verblijfsrecht afhankelijk was, juridisch wordt verbroken, vervalt van rechtswege het verblijfsrecht op grond van artikel 10 lid 1 onder c Vw. Het aan het familie- of gezinslid afgegeven verblijfsdocument heeft zijn geldigheid verloren en dient door de korpschef te worden ingenomen. De korpschef dient het familie- of gezinslid in de gelegenheid te stellen om een nieuwe aanvraag in te dienen.

Bij familie- of gezinsleden, die zelf EU/EER-onderdaan zijn, dient allereerst te worden beoordeeld of zij zelfstandig verblijfsrecht kunnen ontlenen aan het EG-Verdrag (zie ook 5.4.3). Is dit niet het geval, dan zijn de bepalingen van het nationaal vreemdelingenbeleid van toepassing.

Dit geldt ook indien het nationale vreemdelingenbeleid gunstiger bepalingen heeft voor voortgezet verblijf en de EU/EER-onderdaan hiervoor in aanmerking wil komen.

Is het familie- of gezinslid zelf geen EU/EER-onderdaan, dan gelden bij de juridische verbreking van de gezinsband alleen de bepalingen van het nationale vreemdelingenbeleid met betrekking tot voortgezet verblijf, met uitzondering van de bijzondere regeling als genoemd in 5.4.3.

De EU/EER-onderdaan heeft, als op grond van geen enkel beleid voortgezet verblijf kan worden toegestaan, alsnog het recht om gedurende een termijn van drie maanden werk te zoeken (zie 3.1 voor verblijfstermijn voor werkzoekenden). Voor dat doel wordt een sticker voor verblijfsaantekeningen voor gemeenschapsonderdanen afgegeven. Het recht om

werk te zoeken verval, indien een beroep wordt gedaan op de openbare kas of wanneer diegene een actuele bedreiging vormt voor de openbare orde of nationale veiligheid. In dat geval dient een last tot uitzetting te worden gegeven door de Minister van Justitie.

5.4.2.1 Verbreking huwelijk of geregistreerd partnerschap op grond waarvan verblijf was toegestaan

Het verblijfsrecht op grond van artikel 10 lid 1 onder c Vw verval niet bij de feitelijke verbreking van het huwelijk of het geregistreerd partnerschap, maar verval pas van rechtswege wanneer er sprake is van een juridische verbreking (bijvoorbeeld echtscheiding, ontbinding geregistreerd partnerschap of overlijden).

Wanneer het verblijfsrecht op grond van artikel 10 lid 1 onder c Vw is vervallen en geen verblijfsrecht kan worden ontleend aan het EG-Verdrag, dient te worden getoetst of op grond van het nationaal beleid een recht op voortgezet verblijf kan worden verleend. Het beleid als genoemd in B1/2 en B1/4 Vc is alsdan onverkort van toepassing.

Dit houdt in dat een recht op voortgezet verblijf ontstaat, indien de (huwelijkse) relatie tenminste drie jaar feitelijk heeft bestaan. De peildatum (zie B1/2.3.2 en B1/4.2.3 Vc) ligt één jaar na de feitelijke verbreking van de (huwelijkse) relatie.

Voor het nationale beleid is immers de feitelijke verbreking en niet de juridische verbreking van de (huwelijkse) relatie van doorslaggevend belang. Aangezien het hier geen gemeenschapsonderdanen meer betreft, kan er onverkort aan het nationale beleid worden getoetst. Een eventuele last tot uitzetting dient te worden gegeven door de Minister van Justitie.

5.4.2.2 Kinderen die 21 jaar worden

Het afhankelijke verblijfsrecht eindigt in beginsel van rechtswege bij het bereiken van de leeftijd van 21 jaar. Dit zal echter in een aantal gevallen niet te leiden tot beëindiging van het verblijf. Het is immers mogelijk dat het kind feitelijk ten laste blijft komen van de ouder van wie zijn verblijfsrecht afhankelijk was, bijvoorbeeld omdat het kind in Nederland studeert. Het kind behoudt in dat geval als

bloedverwant in neerdalende lijn zijn afhankelijk verblijfsrecht.

Wanneer het kind niet meer ten laste komt van de gemeenschapsonderdaan en zelf geen verblijfsrecht kan ontlenen aan het EG-Verdrag, is het beleid als genoemd in B1/8 en B2 Vc van toepassing. Een eventuele last tot uitzetting dient te worden gegeven door de Minister van Justitie.

5.4.2.3 De bloedverwanten van gemeenschapsonderdanen in opgaande en neerdalende lijn, die niet langer te zijnen of te haren laste komen

Wanneer het familie- of gezinslid niet meer ten laste komt van de gemeenschapsonderdaan, is het beleid als genoemd in B1/8 Vc van toepassing (alsdan wordt een D-document op grond van nationaal beleid afgegeven). Een eventuele last tot uitzetting dient te worden gegeven door de Minister van Justitie.

5.4.3 Overlijden van een (voormalig) economisch actieve gemeenschapsonderdaan

Op grond van EG-Verordening 1251/70 (C14-4 Vc) en Richtlijn 75/34/EEG (C14-7 Vc) komen familie- en gezinsleden van een overleden gemeenschapsonderdaan, die verblijfsrecht had op grond van Één van de regelingen voor economisch actieven, in aanmerking voor voortgezet verblijf.

Het familie- of gezinslid heeft recht op voortgezet verblijf, indien de hoofdpersoon, die zijn verblijfsrecht ontleende aan EG-Verordening 1612/68 (C14-2 Vc) of Richtlijn 73/148/EEG (C14-6 Vc), op het tijdstip van overlijden ten minste twee jaar voortdurend legaal/rechtmatig in Nederland woonachtig was.

Aan deze voorwaarde kan voorbij worden gegaan indien:

- het overlijden van de hoofdpersoon een gevolg is van een arbeidsongeval of van een beroepsziekte; of
- het familie- of gezinslid door het huwelijk met de betrokken gemeenschapsonderdaan de Nederlandse nationaliteit had verloren; of

- de hoofdpersoon op het moment van overlijden zelf verblijfsrecht ontleende aan EG-Verordening 1251/70 (C14-4 Vc) of Richtlijn 75/34/EEG (C14-7 Vc); in dat geval behoudt het familie- of gezinslid dit afgeleide recht op voortgezet verblijf op grond van het EG-Verdrag. Deze gemeenschapsonderdanen kunnen echter geen toelatingsrechten ontleenen aan Richtlijn 75/34/EEG.

Aan personen die voor dit recht van voortgezet verblijf in aanmerking komen, wordt een verblijfsdocument (E-document aan EU/EER-onderdanen of D-document, als zij zelf niet de EU/EER-nationaliteit hebben) verstrekt met een geldigheidsduur van vijf jaar. De geldigheidsduur daarvan is zonder meer met gelijke perioden te verlengen. Een beroep op de publieke middelen leidt hier overigens niet tot beëindiging van het verblijfsrecht.

6 Onderdanen van België en Luxemburg

Uit de Benelux Overeenkomst, die in 1960 is afgesloten tussen België, Nederland en Luxemburg, vloeien voor onderdanen van België en Luxemburg enige uitzonderingen voort op het verblijfsrecht dat op grond van het gemeenschapsrecht ontstaat.

6.1 Verblijfsdocument

Aan een Belg of Luxemburger kan direct bij eerste binnenkomst een vergunning tot vestiging of een verblijfsvergunning (D80: doc D Vc) met een geldigheidsduur van vijf jaren worden afgegeven, indien hij:

- over voldoende middelen van bestaan beschikt in de zin van de Vreemdelingenwet (A4/4.2 Vc); en
- geen actuele bedreiging vormt van de openbare orde of de nationale veiligheid.

Voor het in behandeling nemen van de aanvraag om een vergunning tot vestiging is een legesbedrag van f 500,- verschuldigd.

6.1.1 Gevaar voor de volksgezondheid

Aan een Belg of Luxemburger kan een verblijfsrecht niet worden geweigerd op de enkele grond dat hij een gevaar

vormt voor de volksgezondheid.

6.1.2 Antecedentenverklaring

Ten aanzien van Belgen en Luxemburgers die bij het indienen van een aanvraag om een vergunning tot verblijf eigener beweging een bewijs van goed zedelijk gedrag overleggen, dient te worden afgezien van het doen ondertekenen van een antecedentenverklaring.

6.2 Weigering verlenging geldigheidsduur of intrekking van het verblijfsdocument

De weigering van de verlenging van de geldigheidsduur van een vergunning tot verblijf, afgegeven aan Belg of Luxemburger, alsmede de intrekking daarvan of van een afgegeven vergunning tot vestiging, kan niet geschieden op grond van de omstandigheid dat hij niet meer over voldoende middelen van bestaan beschikt. Dit kan slechts geschieden, indien hij een actuele bedreiging van de openbare orde of de nationale veiligheid vormt.

Gevallen als hier bedoeld dienen aan de Minister van Justitie te worden voorgelegd.

7 Verblijfsbeëindiging en uitzetting van een gemeenschapsonderdaan

EU/EER-onderdanen zijn gehouden aan bepalingen van vreemdelingentoezicht (A5 Vc), met uitzondering van de verplichting mededelingen te doen aan de korpschef met betrekking tot het (gaan) verrichten van arbeid (A5/2.5.3 Vc) en de verplichting tot aanmelding bij korpschef binnen een bepaalde termijn na binnenkomst (A5/2.7.1.2 Vc).

Ten aanzien van gemeenschapsonderdanen zijn de gronden tot weigering van toelating of van voortgezette toelating beperkt tot die genoemd in art. 10 lid 1 onder c Vw, voor Belgen en Luxemburgers mede met inachtneming van het bepaalde in art. 99 Vb.

7.1 EU/EER-onderdanen die niet in het bezit zijn van een bewijs van rechtmatig verblijf

De EU/EER-onderdaan is niet verplicht het verblijf aan te melden bij de korpschef van de gemeente waar de

EU/EER-onderdaan verblijft, zodat het mogelijk is dat de EU/EER-onderdaan geen bewijs van rechtmatig verblijf heeft, terwijl deze toch van rechtswege verblijfsrecht heeft (gehad) op grond van artikel 10 lid 1 onder c Vw.

De bewijslast om dit aan te tonen ligt uitdrukkelijk bij de EU/EER-onderdaan zelf. Gelet op het feit dat de EU/EER-onderdaan zijn verblijf niet heeft aangemeld bij de korpschef van de gemeente waar hij verblijft, heeft de Nederlandse overheid daarin geen enkele inspanningsverplichting. Het niet melden van verblijf komt dus voor risico van de EU/EER-onderdaan.

7.2 Gevallen waarin verblijfsbeëindiging en uitzetting aan de orde zijn

Een gemeenschapsonderdaan komt geen verblijfsrecht toe, indien hij:

1. een actuele bedreiging van de openbare orde of de nationale veiligheid vormt;
2. lijdt aan Één van de ziekten of gebreken opgenomen in de bijlage bij het Vb; Dit geldt niet voor onderdanen van België en Luxemburg;
3. verblijf houdt in strijd met een regeling vastgesteld krachtens het EG-Verdrag.

Het verblijfsrecht van een gemeenschapsonderdaan vervalt:

1. indien hij een actuele bedreiging van de openbare orde of de nationale veiligheid vormt;
2. bij onderbreking van het verblijf van meer dan zes opeenvolgende maanden, tenzij deze afwezigheid voortvloeit uit de vervulling van de militaire dienstplicht;
3. bij onderbreking van de werkzaamheden, indien het verblijfsrecht van die werkzaamheden afhankelijk is, met dien verstande dat het verblijfsrecht van een gemeenschapsonderdaan in de zin van art. 10 lid 1 onder c Vw, niet uitsluitend vervalt op grond van onderbrekingen van de werkzaamheden door tijdelijke arbeidsongeschiktheid als gevolg van ziekte of ongeval dan wel door werkloosheid van blijvende aard;

4. indien hij verblijf houdt in strijd met een andere beperking of voorwaarde op grond van het gemeenschapsrecht.

7.2.1 Actuele bedreiging van de openbare orde en nationale veiligheid

Voor een EU/EER-onderdaan die geen verblijfsrecht heeft in de zin van artikel 10 lid 1 onder c geldt onverkort het beleid als genoemd in A4/4.3 Vc.

Aan een gemeenschapsonderdaan komt geen verblijfsrecht toe ofwel het verblijfsrecht van een gemeenschapsonderdaan vervalt, indien hij een actuele bedreiging van de openbare orde of de nationale veiligheid vormt (art. 10 lid 1 onder c en art. 99 Vb).

Gevaar voor, of inbreuk op de openbare orde, of gevaar voor de nationale veiligheid mag slechts worden aangenomen op grond van persoonlijke gedragingen van de betrokkene. Hebben deze gedragingen tot een strafrechtelijke veroordeling geleid, dan worden de aard van het vergrijp en de strafmaat in aanmerking genomen. Hierbij is ook het gestelde in A4/4.3 Vc van toepassing.

De vaststelling van een actuele bedreiging van de openbare orde of van de nationale veiligheid behoeft niet per se op het bestaan van een strafbaar feit te berusten. Een zodanige actuele bedreiging kan in voorkomend geval ook worden afgeleid uit het lidmaatschap van of de deelneming aan activiteiten van een organisatie, waarvan de activiteiten door een Lid-Staat van de EU of EER als een gevaar voor de maatschappij zijn aangemerkt.

Gevallen als hier bedoeld, dienen altijd aan de Minister van Justitie te worden voorgelegd. Deze dient per beschikking het verblijfsrecht te beëindigen.

Van gemeenschapsonderdanen mag niet worden verlangd dat zij bewijzen van goed gedrag, uittreksels uit het strafregister e.d. overleggen.

Indien een gemeenschapsonderdaan verklaart de antecedentenverklaring niet te willen of niet te kunnen ondertekenen of indien er anderszins redenen zijn om te veronderstellen dat hij criminele of ongunstige politieke antecedenten heeft, dient de korpschef steeds een

aanwijzing aan de Minister van Justitie te vragen.

Bij de bevoegde diensten van de Staat waar de betrokken gemeenschapsonderdaan vandaan komt, zullen door de Minister van Justitie nadere inlichtingen omtrent zijn antecedenten worden ingewonnen. Indien blijkt van eerder verblijf van de gemeenschapsonderdaan in ons land, dienen omtrent hem tevens inlichtingen te worden ingewonnen bij de korpschef van zijn vroegere woon- of verblijfplaats.

7.2.1.1 Schema

Om een vereenvoudigd inzicht te verkrijgen hoe moet worden omgegaan met een EU/EER-onderdaan, die een inbreuk heeft gepleegd op de openbare orde of nationale veiligheid, is een schema bijgevoegd. Benadrukt wordt hierbij dat dit schema niet als vervanging dient voor deze tekst, maar slechts als een aanvullend hulpmiddel mag worden gebruikt!

7.2.2 Ziekten of gebreken die kunnen leiden tot de weigering van de toelating

De toegang en toelating kan aan de gemeenschapsonderdaan worden geweigerd, indien hij lijdt aan Één van de ziekten of gebreken opgenomen in de bijlage bij het Vb. Onderdanen van België en Luxemburg zijn hiervan uitgezonderd.

In praktijk zal dit met name van belang zijn met betrekking tot EU/EER-onderdanen die verslaafd zijn aan drugs (Vb-Bijlage).

7.3 Hoe te handelen in de verschillende gevallen waarin uitzetting aan de orde kan komen

7.3.1 De EU/EER-onderdaan en/of zijn familie- of gezinslid is niet (langer) verblijfsgerechtigd

Op EU/EER-onderdanen en hun familie- of gezinsleden, die niet (langer) verblijfsgerechtigd zijn op grond van het gemeenschapsrecht of op grond van enige andere beleidsregel, zijn de algemene regels met betrekking tot de uitzetting van toepassing. Dit zijn de regels met betrekking tot:

- de bevoegdheid tot het geven van een last tot uitzetting (art. 23 Vw, jjs artt. 47 en 48 VV);

- de regels betreffende het gunnen van een redelijke vertrektermijn (art. 24 Vw).

Daarbij is van belang dat de korpschef, indien er ook maar enige aanleiding tot twijfel bestaat of hij met een gemeenschapsonderdaan van doen heeft, een bijzondere aanwijzing aan de Minister van Justitie dient te vragen. Dit geldt ook wanneer de korpschef tot (het geven van een last tot) uitzetting bevoegd zou zijn.

Er dient rekening mee te worden gehouden dat op de EU/EER-onderdaan, die niet (langer) verblijfsgerechtigd is in de zin van artikel 10 lid 1 onder c Vw en op de leden van zijn gezin, toch nog het Europees Vestigingsverdrag (zie B5) en daarmee art. 103 Vb van toepassing kan zijn. Bij art. 103 Vb zijn, op grond van genoemd Verdrag, aan de onderdanen van de erbij betrokken Partijen enige bijzondere rechtswaarborgen toegekend, ondermeer bij voorgenomen uitzetting.

7.3.2 De EU/EER-onderdaan en/of zijn familie- of gezinslid is verblijfsgerechtigd in de zin van het EG-Verdrag

Een gemeenschapsonderdaan kan slechts worden uitgezet op last van de Minister van Justitie (art. 23 lid 2, 3 en 4, Vw). Hierbij dienen de rechtswaarborgen (art. 32 Vw en artt. 79 en 100 tot en met 103 Vb) in acht te worden genomen.

8 Geldigheid TBV

De ingangsdatum van onderhavig TBV is afhankelijk van de inwerking treding van de Koppelingswet en de daaraan verbonden wijzigingen van het Vreemdelingenbesluit.

De TBV is geldig totdat de tekst is opgenomen in de Vreemdelingen-cir- culaire.

*De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
het Hoofd van de Immigratie- en Naturalisatiedienst,
J.G. Bos, plv.*

¹Artikel 3 Wav.

²HvJEG 23 maart 1982, Levin; 3 juni 1986, Kempf.

³ARRvS, 6 mei 1993, Gautier.

⁴HvJEG, 26 februari 1992, Raulin.

⁵ARRvS, 24 maart 1983, Rechtspraak Vreemdelingenrecht 1983, nr. 52.

⁶Dit betreft een regeling op grond van nationaal beleid.

⁷HvJEG, 27 september 1989, Lopes de Veiga.

⁸Richtlijn 93/96/EEG onder artikel 1 en artikel 2 lid 2.

⁹HvJEG, 27 oktober 1982, Morson en Jhanjan.

¹⁰HvJEG, 7 juli 1992, Surinder Singh.

¹¹HvJEG, 23 februari 1994, Scholz.

¹²ARRvS, 14 maart 1994, nr. RO2.91.2953.

Acties

- [Xml-formaat downloaden](#)
- [Technische informatie](#)
- [Permanente link](#)